

Číslo: 16

Vyšlo: 14. srpna 2004

Kapíčka

"Překvapení Zvířetic"

Vydává oddíl Kapka Sokolov

ÚVODNÍČEK

Právě otvíráte další Kapičku, už s číslem 16. Nebude to šestnáctka s otazníkem, jak byla dvanáctka, ani žádné zvláštní vydání či mimořádné číslo. Nynější číslo má přeci jen oproti těm předchozím nějakou odlišnost, jedná se totiž o tajné vydání, o kterém vědělo jen málo lidí. Toto připomenutí by mělo posloužit jako výzva, že i samostatně se dají dělat věci, třeba pro oddíl. Tajných projektů bylo v oddíle víc, za největší jmenuji klubovnu na 6. ZŠ.

Opět po roce se Kapka vydala do Zvířetic. Tábor ve stanech uprostřed zříceniny má své zvláštní kouzlo, proto v tomto prostředí strávíme 14 prázdninových dní a budeme si užívat nádherné atmosféry léta, Českého ráje i chvil prožitých ve společnosti lidí z oddílu Kapka.

V létě je u nás tradicí pořádat tábory už od roku 1996. Tradice se porušila v letech 2000 a 2001, kdy se žádná akce nekonala. Roku 2002 se opět začínají konat letní akce Kapky. Do Zvířetic zavítala Kapka potřetí, naposledy před rokem. Jak bylo minulé Zvířetice se můžete dočíst v mé reportáži uvnitř Kapičky.

Letos jsme na žádný tábor skoro nejeli, protože byla slabá účast. Dík patří především Matějovi za jeho trpělivost, odhodlanost a obětavost. Učinil nějaké „kroky“ a my se vidíme ve Zvířeticích. Toto číslo je překvapením pro nás všechny, že jsme se tady sešli.

Tato Kapička si klade určité ambice. Předně se snaží iniciovat novou éru Kapiček naznačených v mimořádném čísle 15. Kapka let 1996, 1997 a 1998 byla plná nově vznikajících Kapiček. Nelze pouze tyto Kapičky kopírovat v obrazném slova smyslu. Kapička musí přinášet něco nového. Máme nové členy, nové události, o tom se dají psát různě dlouhé články. Zde najdete plno prvně otištěných článků, zajímavých fotek, některé tradiční rubriky a něco úplně nového. Hodí se sem trochu čísel: za 9 let existence Kapky vyšlo 17 čísel Kapičky, tedy průměrně 1,89 čísla ročně. Letos jsme už nad průměrem.

Přeji vám příjemné čtení. Protože držíte v ruce jeden z mála exemplářů této Kapičky, po klidném pročtení během volných chvil tábora ji zase pošlete někomu jinému, kdo si ji ještě pořádně neprohlédl. Nechte se tímto výtvozem inspirovat k vytváření nových Kapiček, psaní příspěvků do nich.

Harry Potter, kouzla a vše, co k němu patří

Letní tábor Zvířetice 2003

Než začnu cokoli psát, podotýkám, že termíny, které se vyskytují v Harrym Potterovi byly a jsou mi stále neznámé, protože tetralogii Harry Potter jsem nečetl. Chci poděkovat Kešimu, který jako zběhlý v této oblasti mě jako absolutního nevzdělance ochotně a trpělivě poučoval co jednotlivá, pro mě neznámá slova znamenají.

Nyní už k samotnému táboru:

Tábor začíná v sobotu 9. 8. 2003. Na místo konání se dopravujeme vlakem. Matěj ve Zvířeticích už je, protože jel svým autem, aby mohl včas převzít tábor a dovést si spoustu věcí nezbytných k táboru. Já, protože přijíždím později, jsem už v hotovém, tedy všichni ostatní jsou ubytováni. Za pár hodin je dokonce první večeře, což je polévka. Kromě Matěje se funkce vedoucího zhostí Cruise a na jeden den i Pekelník. Kuchařku a zdravotnici zastává Eržika. Ještě je v táboře pořad ten zmatek a neuspořádanost, ale není se čemu divit, vždyť je to velká akce s velkým počtem lidí, které nestihnu za krátký večer ani poznat.

V dalších dnech začíná táborová improvizace, což by se také dalo nazvat proces zabíhávání tábora. Ne všechno se v tuto dobu zaběhlo a pak se pořádně ani nerozeběhlo. Lze jen uvažovat proč. Je období tropických veder, a tak tyto dny trávíme pěkně prázdninovou pohodou, koupáním u řeky Jizery, která těchto místech má až tři metry hloubku, a smažením se na sluníčku, chytáme „bronz“.

Postupně táborová kuchyně najíždí pestrý a pestřejší jídelníčky, takže hlady se netrpí. Maso je pestře střídáno různými rostlinnými alternativy, což vede k otevřené nevoli některých doslova milovníků masa. K snídani míváme chleba s různými pomazánkami, k obědu (většinou bývá od půl čtvrtý do čtyř) jsou ona pestrá jídla a k večeři (většinou od půl desáté do jedenácti) zase jiné mňamky a speciality. Asi po třech dnech začínáme s luxusnějším stravováním „mini švédský stůl“, což je možnost výběru z až čtyř jídel zbylých z předchozích dnů. Toto, si myslím, uspokojí i ty nejvybíravější, kteří zde jsou. Za vaření jídel patří velký dík Eržice. I velkém množství zvládá zachovat výbornou chuť jídel a ochotně připravuje i ty poslední zbytky pro ty, co na ně zrovna dostávají chuť.

Asi po třech dnech improvizace začíná táborový program, který se vztahuje Harrymu Potterovi. Zřícenina Zvířetice se mění v Bradavice, což je něco jako pomyslná univerzita, kde studoval Harry Potter, my jsme učni. Protože tábor se nachází v bezprostřední blízkosti hradní věže, která je přístupná pro veřejnost, visí před vstupem cedule „Mudlům vstup zakázán“. Mudlové jsou ti, kteří neumí kouzlit a nepatří do univerzity Bradavice. Všichni „učňové“ absolvují rozdělení do čtyřech kolejí: Havraspár, Nebelvír, Mrzimor a Zmijozel. Každá kolej má svého vedoucího: Mates, Edison, Albert a já. Koleje se účastní táborových her, kterými získávají body do celotáborové hry. Souběžně s celotáborovou se rozbíhá platidlo „kredity“, které spravuje banka u Gringota (Cruise). Vydá se zvláštní ceník služeb a zboží. Za určitou činnost lze tedy získat kredity a za ty si pak něco koupit (nebo nabít telefon a extra se vysprchovat). Velký zájem je např. o umývání nádobí (to lze dělat třikrát denně) či štípání dříví na topení. Protože tábor musí být pořad střežen zavádí se noční hlídky, což je 90 minut v hluboké noci chladu bdít (ty ranní hlídky za světla) a hlídat tábor (někdy i odrážet noční návštěvníky). Za tuto činnost je také možné získat kredity.

Několik dní je věnováno na delší hry, kdy mezi sebou soutěží jednotlivé koleje a získávají body do celotáborové hry. Jedna z prvních takovýchto her je sběr ovoce a zeleniny. Do určitého limitu musí každá kolej přinést co nejvíce jedlého ovoce a zeleniny. Uplatňujeme dvě metody: dvě koleje jdou po lese pracně hledat ty zbytky malin a ostružin a lezou i pro to poslední jabko, zbylé dvě koleje lehce natrhají ovoce u tábora a pak pěkně sejdou dolů do Podhradí vyberou od zahrádkářů velmi mnoho druhů pěkně vypěstované zeleniny. Za největší objev bych označil

topinambur, který našel Keši na poli a udal jej jako jedlou zeleniny (nejspíš slouží ke krmení zvěře). Protože je v blízkosti les, velké hry se odehrávají právě tam: např. stavba pyramidy ze šišek či sběr dřeva (na táboráky). Na nedalekém poli se hraje také verze baseballu „pasák“, jedná se o úpravu této hry, aby vyhovovala potřebám Kapky. Jednou se koná šišková válka přímo v táboře. Dobrovolník se musí probít skrz palbu šišek ze stanů k určitému místu. Kvůli úrazům (šišky se trefují do hlavy a očí) se hra ani nedohraje. Na své si přijdou i milovníci Pottera, podaří se nám zahrát „univerzitní hru“ famrpál, což je dost složitá hra na pohybování. Ve hře se pohybují tři různé míče, každý s jinou funkcí, každý hráč plní něco jiného...

Někdy se vydáme i za poznáním okolí, protože je zde hodně věcí k vidění. První výlet směřujeme do Mladé Boleslavi, 10 km jdeme pěšky. V skoro padesátitisícovém městě mimo různých nákupů vidíme i pěkně udělané Muzeum Škoda. Uvnitř jsou vidět všechny modely aut zde vyráběných (např. i luxusní limuzíny z let meziválečných či naopak lidovější verze let komunistických). U vozu Škoda Octavia jsou vystaveny četné makety a modely jako ukázky z toho, jak vývojáři postupovali. V muzeu je i zajímavá expozice fyzikálních zákonů. Můžete se zahrát na lahve, vyzkoušet telefon na šňůře s kelímky, vyzkoušet dřevěného akrobata na žebříku či si udělat bouři ve vodě z kuliček... Další výlet je do Dolního Bousova, což je městečko na jižní straně Českého ráje. V samotném městě nic zajímavého není, ale na nádraží dne 16. 8. 2003 vyjíždí historický vlak do Bakova nad Jizerou. My si tuto jedinečnou příležitost nenecháme ujít. Bohužel stará párovka jede na druhou stranu do Kopidlna, naším směrem jede starý motorák, kde uvnitř není slyšet vlastního slova. Samozřejmě vyjíždíme do známých Prachovských skal. Od nádraží se projdeme několik kilometrů a pak v pískovcových skalách, kde je hodně horolezců, uděláme okružní cestu přes průchody i vyhlídky (je zde i nejznámější tamní vyhlídka Českého ráje). Druhá část této túry je směřována na dominantu Českého ráje Trosky. K zřícenině se dostáváme v 17:40, poslední prohlídka začala v 17:30, takže máme velkou smůlu a dovnitř se nedostaneme. O dva dny později se brzy ráno vypravují ti nejvytrvalejší, aby Trosky „dobyli“. Za deště se opravdu podaří stihnout tu první ranní prohlídku. Máme možnost vidět zříceninu postavenou na velké skále zevnitř (za hradbami). Ze dvou věží baba a panna je přístupná pouze Panna. Nemáme možnost vidět jindy tak pěkný výhled na okolí, protože se nacházíme v mracích.

Víc turistických výletů se už nestihá (snad někdy příště). Táboráky se konají pouze tři (z toho ten první za deště a musí být přerušen). Myslím, že z tábora si každý odnáší jen ty dobré vzpomínky. Stejně jako Albert i já musím tábor opouštět dříve, než je skutečný konec. Ale tu nejpodstatnější část jsem prožil...

© Tleskač[®], 21. 9. 2003

Jeden z členů

Tato rubrika slouží k představování členů Kapky. Protože Kapičky nevycházejí pravidelně, sem se dostanou jenom ti význačnější členové, který oddíl nějaký ten pátek navštěvují.

V tomto vydání přichází řada na Edisona, proto bude na této stránce o něm něco sděleno.

Edison se poprvé objevil na klubovce 26. 2. 1999, aby se mezi nás přišel podívat, protože se účastnil Tábora utrženého sluchátka v Krásné Lípě ve dnech 6. – 13. 3. 1999. Už v té době

měl svoji přezdívku, která vznikla ve školním prostředí a která vystihuje jeho technickou nadanost. Nemůže přeci jen tak téci spád vody, musíme postavit aspoň improvizovanou turbínu, která by se roztočila. Tímto se Edison řídí a na jedné dávné akci nám svůj um předvedl. Kde byste jej našli? Nejspíše v lese, protože tam je jeho druhý domov. Se dřevem zkouší různé své řezbářské schopnosti. Edisonův vývoj v Kapce byl postupný. Nováčkovskou zkoušku stihl udělat těsně před krizí v roce 2000. S dočasným zánikem oddílu opadl i jeho zájem, ale přesto se vrátil. Pak předvedl všem i svou zapálenost pro oddíl, že je schopen vžít se do hry, jako kdyby byl úplný nadšený nováček. Za jeho rychlý růst svědčí už dva březové lístky udělené v krátkém horizontu jednoho roku. Edison

je také vášnivý hráč dlouho trvajících stolních her (tzv. duševní sporty) a cholerickou výbušností dokáže při hraní potrápít své spoluhráče (alespoň se rychleji naučí chápat danou hru). Edison studoval elektřiku (přezdívka by mohla napovědět) a nyní se usadil na tzv. ÚDH v Královském Poříčí, kde rozvíjí své dovednosti se dřevem.

Fakta:

Věk: 20 let

Výška: 175 cm

Hmotnost: 65 kg

Jeho odpovědi na naše otázky:

1. Jakých vlastností si nejvíce vážíš?

Nejvíce si vážím upřímnost, důvěry a přátelství, ale těch vlastností je více.

2. Co se ti v oddíle líbí?

Na kapce se mi líbí především to, že tam potkávám skvělé lidičky, které se v dnešní době vyskytují jen poskrovnu (proto si jich vážím). Rád se s nimi bavím a směji... (džablko, Co?!, mai, ...)

3. Co se ti v oddíle nelíbí?

Nelíbí se mi, že pořád zapomínám přezůvky.

4. Jakou posloucháš hudbu?

Poslouchám skoro všechno co má hlavu, patu a smysl. Enya, Beatles, Queen, Mike Oldfield, Landu, pana Nohavicu, Vodňanského, Skoupala. Plíhala, Vangelis, Blackmore, vážnou hudbu, irskou hudbu, něco od Metaliky, Roxette, pana Hapku, Čechomor, Divokej Bill, Jiří Schelinger, Olympic, Pokondra, soundtrack Včelích Medvídků a mnoho dalších, jejichž názvy si nepamatuji.

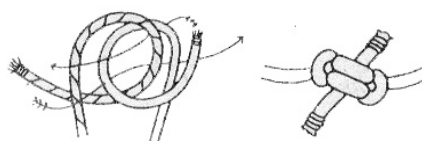
Poznámka: Uvedená fotografie pochází z doby, kdy Edison začínal v Kapce.

Vázání uzlů

Vázání uzlů patří k výbavě táborníka. Každý táborník by měl znát alespoň 6 uzlů, ale je dobré jich umět i více. V tomto článku bude ukázáno vázání několika uzlů, které nejsou tolik známy.

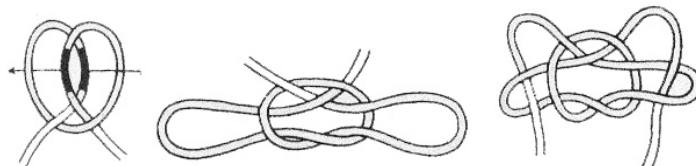
Hadí spojka

Je vytvořena do sebe svázaným očky a těžko se rozvazuje, dobře drží ve vlhku. Zavěste do sebe dva závity, pravý spodní a levý spodní. Oba konce zastrčte do obou ok, jeden shora a druhý spodem. Stáhněte pevnou část a konec pravého provazu, potom pevnou část a konec levého, pak celý uzel.

Včelka

Uzel na ozdobu oděvu nebo vzor na ozdobnou kovovou sponu. Vytáhněte obě vnitřní části lodní smyčky ukazováčky a palci rukou napravo a nalevo. Vnikne dvojsmyčka. Zaveďte pravý konec horem do levého ohybu a levý spodem do pravého.

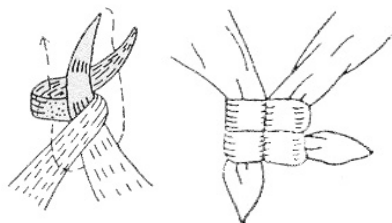
Liščí úvaz

Provaz otočte kolem kolíku tak, aby konec šel pod pevnou částí. Zavřete závit a vznikne volné oko. Volný konec pod pevnou částí znovu zkřížte, zavažte a vytvoří se vazba shodná s neutaženou plochou spojkou. Zatáhněte za pevnou část a vazba sklouzne do posuvné liščí smyčky, které se také říká liščí úvaz.

Uzel dobrého skutku

Váže se ze dvou cípů šátku postupem uvedeným na obrázcích. Cípy šátků se svazovaly proto, aby muži nezapomněli toho dne vykonat dobrý skutek, něco nezištného pro druhé.

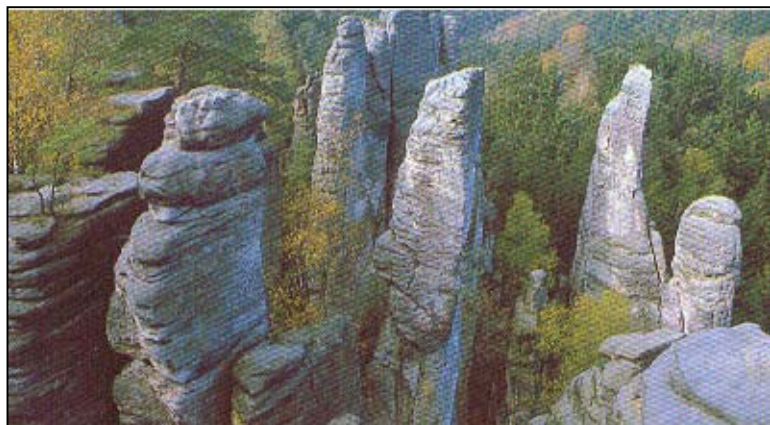

LETEM ČESKÝM RÁJEM

Český ráj se nachází v geomorfologické subprovincii Česká tabule, která je součástí provincie Česká vysočina. Zdejší reliéf byl utvářen hercynským vrásněním, které proběhlo v prvohorách. Tato oblast se rozprostírá na Jičínské pahorkatině s nejvyšší horou Trosky (488 m). Trochu stranou leží část Českého ráje Maloskalsko, které už zasahuje do krkonošsko-jesenické subprovincie. Zde je nejvyšší hora Sokol (562 m). Český ráj je zajímavý pískovcovými skalami, ve kterých se nachází skalní města. Český ráj je také první chráněnou krajinnou oblastí na území ČR založenou v roce 1955. Nejvýznamnější místa okolí jsou Jičín, městská památková rezervace, Sobotka, rodiště básníka Fráni Šrámka, zámek Humprecht, hrad Kost, Mnichovo Hradiště, městská památková zóna, Turnov, městská památková zóna s muzeem Českého ráje. Český ráj zahrnuje čtyři oblasti, kde je soustředěno nejvíce přírodního bohatství zdejší oblasti.

PRACHOVSKÉ SKÁLY

Nachází se u městečka Prachov, které leží jenom nedaleko Jičína. Průměrná nadmořská číň 400 – 450 m. Zdejší přírodní rezervace byla vyhlášena již v roce 1933 a zřízením CHKO Český ráj se ochrana Prachovských ještě zvýšila. Pozoruhodné skalní útvary vznikly zvětráváním původně souvislé tabule pískovcových kvádrů z období střední křídý.

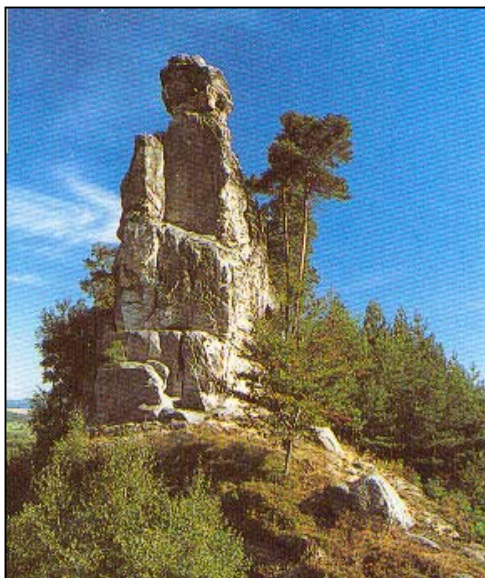

Už v pravěku zde sídlila tzv. kultura popelnicových polí, zvláštní a husté uspořádání skal dalo vzniknout skalnímu městu, které je i v dnešní době hojně navštěvované. Pro turisty slouží systematicky vedené značené cesty. Kromě některých významných skal jako např. Obelisk, Palcát, Krakonoš, Prachovská jehla trasy ukazují i vyhlídky s pěkným rozhledem do okolí. Za zmínku stojí Vyhlídka Českého ráje, Vyhlídka Míru, Hlaholská vyhlídka, Rumcajsova vyhlídka a Šikmá věž. V Prachovských skalách se nachází i jeskyně Bratrská modlitebna, dokonale skryté místo uvnitř skal, kam se tajně za inkvizice chodil modlit řád českých bratří.

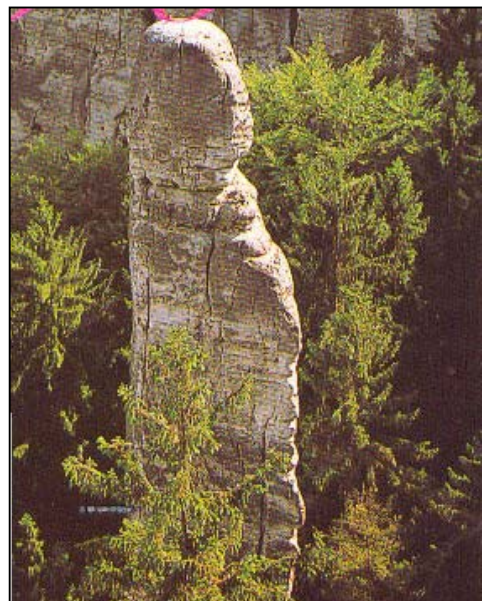
Vlevo: Pohled na Prachovské skály z Vyhlídky Českého ráje, vpravo: Prachovská jehla

HRUBOSKALSKO

Další přírodní rezervace, která byla vyhlášena v roce 1998, nachází se v blízkosti Turnova, vedle přírodních památek se zde nachází i památky kulturní. Na hradě Valdštejn pobýval známý vojevůdce za třicetileté války stejného jména, na vrchu Trosky vyrostl hrad stejného jména s věžemi Baba a Panna (je vyšší). Po obou těchto hradech zbyly přístupné zříceniny. V srdci této oblasti se nachází zámek Hrubá skála s anglickým parkem. Hned v blízkosti je možnost navštívit Mariánskou vyhlídku a symbolický hřbitov, památka zahynulých v Českém ráji. V Hruboskalském skalním městě se nachází plno pramenů, vyhlídek a skal. Do druhé světové války fungovaly i lázně Sedmihorky, které využívaly zdejší bohatost

na podzemní zdroje vody (např. Antonínův pramen). Kromě Mariánské vyhlídky pěkný rozhled do okolí nabízí vyhlídka U Lvička a Janova vyhlídka. U Krokodýlí cesty stojí skály jako Julie, Praděd, Kočičí hlava a při Zlaté stezce Českého ráje lze najít třeba Sfinxu, Kapelníka nebo Taktovku. U zámku Hrubá skála se nachází i známé arboretum (jakási sbírka živých dřevin, jež jsou umístěny v parku s označením).

Vlevo: Kočičí hlava, vpravo: Taktovka

PŘÍHRAZSKO

Jak už název napovídá, tato oblast se nachází u městečka Příhrazy v blízkosti Mnichova Hradiště.

Zde jsou soustředěny další přírodní skvosty Českého ráje jako například Kobyla, Turnovská věž, Sahir a Obětní kámen na hoře Smrkovec, což je skalní útvar s jeskyní. Zvláštní pozornost zasluhuje Klamorna, skalní obydlí, kde byl dřevěný hrádek, a Drábské světničky, kde byl vybudován hrad na 7 skalních vrcholcích, který poskytoval úkryt za husitských válek, některé místnosti jsou vytesány ve skále. Nelze opomenout ani čedičový vrch Mužský s pamětním kamenem bojů roku 1866. Vesnice Mužský je městskou památkovou rezervací. V této oblasti se nachází i přístupná zřícenina hradu Valečov.

MALOSKALSKO

Přírodní park nacházející se mimo CHKO Český ráj. V centru se nachází obec Malá Skála s domy lidové architektury a zříceninou Panteon a zámek. Další zřícenina nese název Zbirohy. Hojně navštěvovány jsou Suché skály, které hojným počtem turistů dost utrpěly. Skalní bludiště Chléviště nabízí množství pískovcových útvarů a vyhlídek (např. skály Želva, Lední medvěd, Hroch, vyhlídka Kde domov můj, Kocinovského jeskyně...). U vesnice Besedice se nachází skály jako Malý kostel, vyhlídka Českých bratří, modlitebna Českých bratří a památník J. A. Komenského.

Nahoře: Kobyla v Příhrazských skalách, dole: Suché skály

Velikonoce s Kapkou v Olešné u Hořovic

8. - 11. 4. 2004

Keši nechtěl být o Velikonocích doma, a tak se snažil něco dělat, aby se oddíl Kapka někam vypravil. Matěj měl v plánu tzv. Velikonoce naruby tedy týden po Velikonocích se vydat na víkend do Aše. Keši chtěl akci přímo o prázdninách. Přemluvil Matěje, aby zkusil zavolat do Postoloprta, ale tam už měli na konci března plno. Nakonec dostal Keši za úkol vyburcovat někoho ze starších členů oddílu, aby něco zařídil. Jeho snažení se začalo upírat ke mně, protože ví, jaké schopnosti mám. Nezklamal jsem jeho domněnky. Po několika osobních setkáních s ním jsem vzal brožuru koupenu na CVVZ v Brně a začal hledat ubytování ve vybraných lokalitách, Kešimu zůstal úkol shánění lidí. Stovka na kreditu mobilu zmizela a já jsem šel za Matějem s návrhem velikonoční akce. Neznámé místo, neznámé prostředí, to vše způsobilo v Matějovi skepsi a veškerou organizaci přesunul na mě.

Ve čtvrtek 11. dubna se někteří členové oddílu Kapka schází na sokolovském vlakovém nádraží, v 11:21 odjíždí vlakem na velikonoční akci. Přijde se podívat i Matěj, který se na místo dopraví autem. Se mnou do vlaku ještě nastupuje Edison, Keši, Honza, Markéta, Jirka a Milan. Přestupujeme v Chebu a v Plzni. Během cesty vlakem řeším s Edisonem základní organizační věci jako např. co se bude jíst. V 15:07 vystupujeme v ŽST Kařízek. Už na nás čeká Cruise, který přijel z Prahy. U nádraží je také zaparkovaný Peugeot pana Šnajdra, který nám odveze batohy až do Olešné. Po 3,5 km cesty po asfaltové cestě dojdeme do vesnice Olešná, která má asi 350 obyvatel a byla vyhlášena památkovou rezervací lidové architektury, z průmyslu je zastoupena jedna firma na výrobu školních pomůcek a dominuje zemědělství, v okolí se nachází Brdy. Kéž by zařízené ubytování bylo v nějaké z těch pěkně vypadajících budov. Ne, ubytování máme v objektu místních fotbalistů, míříme proto k hřišti. U této travnaté plochy se nachází nevelká přízemní budova a u ní je zaparkováno auto s našimi batohy. Zde budeme asi bydlet. Následuje malá exkurze po objektu. Společná místnost slouží i jako ubytovací, nachází se v ní stůl, osm postelí, židle, skříně, kamna a jedno skoro rozbité okno, nad skříní tikají hodiny, které jdou i přesně. Větší sranda je v kuchyni, kde je umístěna motorová sekačka na trávu, lednička, sporák, umyvadlo se studenou vodou, plno fochů na nádobí a na věci fotbalistů (míče, ale i třeba flašky). Toho si prý nemáme všimnout, stejně jako staré almary, pod kterou pořád něco šustí. Jsme upozorněni na nenápadný smrad, ano, jsou to myši a já myslel, že by nějaké stopy vzácného thalia. Následuje prohlídka druhé části objektu (obě části jsou spojeny venkovní chodbou), kde se nachází šatny fotbalistů, záchody, místnost s bojlerem a velká umývárna. Musím souhlasit s upozorněním, že fotbalisti jsou prasata, stačí se kouknout na jednu záchodovou místnost, proto používáme záchod pro rozhodčí. Nyní se můžeme vybalit a zabydlet. Cruise se chce hned někam podívat, a tak ho posílám s mojí mapou a s našimi mladšími členy na obchůzku okolí. Zůstávám pouze já a Edison. Pořád jenom nevybalení sedíme a nevěřicně se smějeme, kam jsme to vůbec dojeli. Okolo půl šesté přijede Matěj, tak se opakuje exkurze skrz budovu. Jsme tři, kteří jenom koukají na nové místo naší akce. Postupem času zavedeme debatu na téma jídlo, projednáváme navržená jídla a suroviny. V půl osmé přijde Cruise se zbytkem osazenstva, jsou trochu zmoklí, venku sprchlo. V půl deváté jedu já s Edisonem a Matějem autem na nákup surovin. Jedeme až do 35 km vzdálené Plzně, konkrétně do nonstop hypermarketu Tesco.

Nejprve se navečeříme v KFC, pak vstoupíme do prodejní plochy a bloumáme s košíkem a seznamem věcí. Asi v půl jedné se hrneme k fungující pokladně s plným košíkem věcí. Po jedné hodině ranní dojíždíme do Olešné, kde Cruise drží noční stráž, věci uklidíme a jde se spát. Matěj nemá k tomuto ubytování důvěru, zkouší spát v autě. Asi mu je zima, tak se pak dobývá do zamčené budovy, vzbuzený Keši boucháním do okna ochotně odemývá.

V pátek budíček nemáme, ale stejně se všichni do deseti hodin stihneme vzbudit. Cruise stačí rychle připravit broučkovou pomazánku, kterou i namaže na chleba, máme snídani. Ve dvanáct odjíždíme autobusem do Hořovic, kde za pomoci místních lidí dokážeme najít i pěkný zámek, kde máme rezervovanou prohlídku. Zanedlouho společně i s dalšími lidmi nastupujeme jeden okruh zámku, kde vidíme starý nábytek, obrazy, velké místnosti a dozvídáme se i něco o historii. Pak dojdeme na náměstí, kde vyhlašuji rozchod, během kterého si část z nás stihne dojít na oběd do restaurace. Po hodině, kdy končí rozchod, nastává dilema, co dál. Autobus, který jede zpátky do Olešné, odjíždí za chvíli, ale my se dozvídáme, že nedaleko se nachází vesnice Felbabka, která je známá jako naleziště Trilobitů. Zvažujeme oba návrhy a nakonec nám ojíždí oba autobusy. Raději než další hodinu čekat na další spoje, volím cestu pěšky nazpět. Jdeme po různých polních i lesních cestách mnohdy i turisticky značených úpatím Brd. Několikrát se naplánovaná cesta ztratí, ale Matěj má GPS přístroj, a tak jakoby mezi řečí naznačí, že tudy asi ne. Projdeme několik údolí, pak si zase na některé vrchy vystoupáme. Do Olešné dojdeme po 12 km cesty už skoro za tmy v půl deváté. Může následovat příprava večere, které zhostím já společně s Edisonem a Cruisem. Za necelou hodinu od začátku už servírujeme nudlovou polévku ze sáčku a poté už i špagety. Trik s polotovarem zastíní naše první setkání s přípravou špaget. Večerka se nevyhlašuje, ale kolem jedné hodiny ranní spíme už všichni.

Sobota obsahuje nabitý program, proto vstáváme už v osm, rychle se nasnídáme mazance s kakaem a vyrážíme na nádraží Kařízek. V 10:43 odjíždí vlak do Rokycan, kde máme hodinu času, proto se podíváme na náměstí. Pak nasedneme do motoráku a jedeme do Hrádku u Rokycan. Po silnici dojdeme do městečka Dobřív, které je významné jediným funkčním vodním hamrem ve střední Evropě. Po půl hodině nás i pustí dovnitř, prohlédneme si dobové nástroje, kovář ukáže kus svého umění – udělá podkovičku, vidíme vodní kolo, které zde skoro všechno pohání. Po ukončení prohlídky nastane opět dohadování, kam dál. Vydáme se přes přírodní park Trhoň a vrch Žďár. Tato oblast nemá vysokou nadmořskou výšku, náleží k Brdům. Dříve ji obývali Keltové, po kterých se dochovaly zbytky opid. Nyní je zde ráj trempů. Dojdeme až do Svojkovic, odkud vlakem jedeme nazpět do Kařízku, paní průvodčí je líná psát tolik lístků, a tak jedeme zadarmo. Do Olešné dojdeme v půl osmé, ale večere se začne dělat až za hodinu. Hrachová polévka, topinky a chleba ve vajíčku nás dobře nasytí. Usínáme opět okolo jedné hodiny ráno.

V neděli se probouzíme v deset, ke snídani máme opět mazanec s kakaem. Zahrajeme si první a poslední hru této akce. Venku na hřišti jsou rozházena vajíčka a každý se musí snažit nasbírat jich co nejvíc. Matěj nás opouští kolem dvanácté hodiny. Pak se pustíme do úklidu objektu, každý si zabalí své věci, rozdám diplomy. Stačí už jen zaplatit náš pobyt a vydáváme se na cestu do Kařízku. V 15:42 odjíždí vlak, po přestupech v Plzni a Chebu se dostáváme nazpět do Sokolova v 19:41.

Fotogalerie

Týmová spolupráce při jedné hře

Oslava Matějových narozenin
v Krásné Lípě

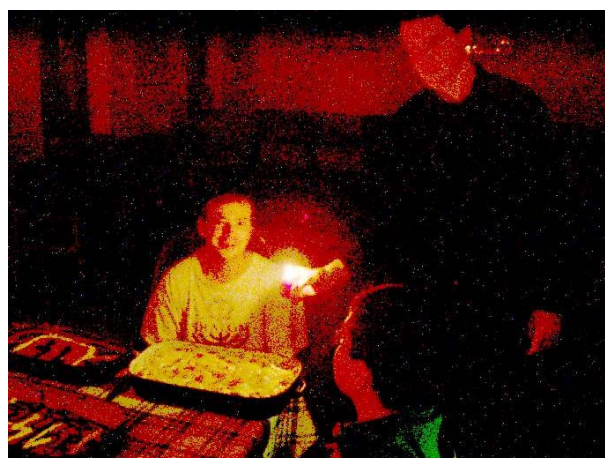
Účastníci Expedice Apílánsárk

Budova ochránců přírody, kam
jezdíme pravidelně na jarní prázdniny

Edisonovi stavitelé a jejich sněhový
výtvar

Matěj v záři svíčky (v popředí se
nachází smetanový dort)

Bloudění u vojenského prostoru Brdy

Pletení pomlázky na Velikonoce

Takto se trávil čas o velikonočních prázdninách, než byla večere

Příprava večere o velikonočních prázdninách

TJ Olešná, místo konání velikonoční výpravy

Účastníci velikonoční výpravy (bez Matěje)

Edisonovo pyramidy ze šišek, Zvířetice 2003 (původně byla jen jedna)

Tento článek se zabývá akcí, kdy jsme navštívili Českou televizi

Kapka v Praze

V pátek 16. května 2003 v 16 hodin a 29 minut odjíždí ze Sokolovského vlakového nádraží rychlík do Chebu. Tímto spojem začíná oddíl Kapka svou víkendovou výpravu do Prahy. Velká účast (asi něco okolo 20 lidí) nasvědčuje tomu, že půjde o nevšední a něčím atraktivní akci budící zájem se jí zúčastnit. Takovýto počet lidí už může vytvořit malý dav (či velkou skupinku). Náš malý dav vystupuje v Chebu na nádraží, aby z nástupiště č. 3 přestoupil na nástupiště č. 1 a pár minut si počkal na rychlík přímo do Prahy. Poklidně v kupé, roztroušeni v malých skupinkách a příjemně se bavíce se okolo půl deváté večer dostáváme na pražské hlavní nádraží. V nádražní odbavovací hale lze spatřit další skupina vydávající se ze Sokolova do Prahy – KSKD. Po pozdravení s nimi přijde nepříjemná věc, už předurčující náročnost celé akce. Jedná se o rozdělování tzv. „R1“ až „R9“. Tato zdánlivě jednoduchá hra v sobě skrývá nucené dělení. Ubytování v Praze je složité, a proto i když přijeli dvě skupiny ze Sokolova, neznamená to, že bydlí společně. K tomuto celkovému počtu se musí připočítat ještě loketští skauti, kteří přijedou později, a k dispozici jsou jen dvě ubytovací kapacity. Někdo se musí dělit, zbývá to na Kapku. A tak se devět lidí v čele s Cruisem a včetně např. Sissi vydává do „„hotelu““, kde bydlí KSKD.

Albert, pražský vysokoškolák a toho času externí člen Kapky, se objevuje při vstupu do metra linky C pod hlavním nádražím, bude nám dělat znalého průvodce po hlavním městě. Bez problémů najde základní školu na Břevnově, kde je zajištěn nocleh. Stačí pouze zaujmout nějaké místo v tělocvičně pro spaní a bejvák je zajištěn. Solidárně necháme nějaký volný prostor pro skauty, protože dorazí až hodinu po nás. Po vlastní večeři následuje samovolný spánek, který přeruší až o pět hodin později, v šest ráno, hlasitá píšťala se zvoláním „budiček“ od vedoucího skatů Pekelníka.

Šest ráno je sice brzká doba, ale vzhledem k tomu, že cestování v Praze zabírá dost času, je tento čas pro nás akorátní. V osm hodin už stojíme ve frontě na Kavčích Horách (Praha 4 – Podolí) u budovy České televize, již zmiňovaná erka se k nám přidávají. V sobotu 17. května 2003 se zde totiž koná den otevřených dveří u příležitosti 50 let existence televize v Čechách. Vstup do velkého areálu je umožněn až od devíti, ale už hodinu předtím se zde vytvořila slušná fronta, která během hodiny narostla v dlouhou řadu vinoucí se okolo celé budovy. Každý zde vytrvale vydrží stát na tom svém malém plácku obklopen dalšími tlačícími se lidmi. Právě přichází devátá, vstupní vchod se otvírá, dav se hrne dovnitř. Už u vstupu každý dostane plánec celého objektu, aby se v tom televizním labyrintu neztratil. Všude je plno pracovníků televize, kteří se každému věnují. První věc, kterou lze vidět, je přenosná soustava, tedy vozy a mobilní studia, které se uplatňují při různých přímých přenosech. Uvnitř má režisér k dispozici to samé, jako ve studiu v budově. Každý návštěvník s může zkusit práci kameramana a zhlédnout různé typy kamer uplatňující se při různých natáčeních. V této části jsou vystaveny i reflektory zabezpečující osvětlení s příkonem až 6000 W. Poté následuje už vlastní budova (soustava budov). Pro návštěvu jsou otevřeny i nějaká studia, kde se točí různé televizní pořady a inscenace. Kamera v těchto studiích zabírá pouze krásně naaranžované kulisy. Vůbec nejsou vidět ty světlomety a vývody klimatizace visící nad tím nebo další vedlejší kamery po stranách. Každé studio musí splňovat akustické podmínky. Musí být zvukotěsné a stěny musí být z materiálu neodrážejícího zvukové vlny, tomu vyhovuje dřevo. Každé studio musí samozřejmě obsahovat zvláštní místnost pro obrazovou a zvukovou režii. Zde se u mixážních pultů dají dělat opravdu pěkné věci a každý režisér zde může uplatnit svou fantazii. Pro návštěvníky je také k dispozici občerstvení, kde je možno se během dlouhého putování televizí posilnit. Prohlídková trasa vede i přes hudební studio, kde se pořizují hudební nahrávky, a přes zpravodajské studio, kde se točí zprávy. Závěr trasy je věnován truhlárně a skladu rekvizit. Zdejší zruční truhláři dokáží opravdu vyrobit skoro všechno pro potřeby filmu (od rakve až po točitá schodiště). Pak se dá ve studiu naaranžovat třeba starodávný byt. Při východu z areálu se hromadí opět velké množství lidí. Opět se mohou občerstvit, nakoupit různé upomínkové předměty (trička, přívěšky, balónky, zapalovače...).

Největší fronta se ale tvoří u autogramiád, známí televizní moderátoři (např. Ján Zákopčaník) se podepisují. Lidé stojící ve frontě se vytrvale cpou dopředu, aby ukořistily co nejvíce podpisů.

Ve dvě odpoledne už den otevřených dveří končí. My se vydáváme do centra Prahy (původně má být v plánu na dnešek 3D kino, ale kvůli přeplněnosti je odloženo až na neděli). Ve stanici metra Muzeum si dáváme rozchod, každý si může strávit dvě hodiny po svém. Nejbližší cíl je určitě Václavské náměstí. Naše početná skupina se v malých skupinkách ztratí v množství lidí. Po dvou hodinách se opět jako velká skupina vydáváme na další cestu. Míříme na Pražský hrad. Nejprve vykličkujeme úzké kamenné uličky na Starém Městě až se dostaneme ke Karlovu mostu. Jasná obloha se stíhá měnit v zataženou, a tak při pohledu na panoráma Prahy se spouští pěkná sprška. Nerudova ulice nás dovede až ke strmým Pražským schodům. Po tomto výstupu už se ocitáme přímo u Hradu. Také si prohlédneme téměř nehybnou hradní stráž, projdeme všechna tři nádvoří a už zadarmo (protože je večer) projdeme Zlatou uličku. Z Hradčan nás čekají asi ještě 2 km do Břevnova do „naší“ školy. Ona erka se opět trhnou a míří jinou cestou. Cestu do školy zná Albert, a tak nemáme žádné bloudění. Ve škole máme volný program, který se dá využít např. k večeri. Během tohoto dne se daří a nakonec i podařilo jednomu člověku se silnou vůlí splnit bobříka hladu (24 hodin bez jídla). Večerka sice je, ale ostrá hranice spánku se určitě nedá.

Druhý budiček už je pozdější, až v osm. Vzhledem k tomu, že je poslední den, musíme si sbalit a zhruba po hodině vyrážíme ze školy pryč. Nejprve autobusem na Hradčanskou, pak metrem na stanici Flora. Flora není jen název stanice metra, ale také velkého obchodního paláce v Praze 3 na Vinohradech. Uvnitř se nachází butiky s luxusním zbožím a také moderní kino patřící společnosti Imax. Toto kino je jediné ve střední Evropě, které promítá trojrozměrný obraz. Při vstupu dostane každý návštěvník brýle zabezpečující kýžený optický efekt. Projekční plátno má obrovskou plochu asi 20 krát 25 metrů. Jednotlivé řady sedaček jsou ve velkém výškovém rozdílu. Protože toto kino se nachází teprve v začátcích svého fungování, nabídka filmů není obrovská. Pořád dokola se promítá několik dvourozměrných a několik trojrozměrných filmů. V době našeho příchodu se zrovna bude promítat 3D film o mořských hlubinách. U při prvním pohledu skrz brýle je vidět celý obraz trojrozměrně. Plovoucí ryby plují přímo před očima, ale při přiblížení hlavou se zase oddálí, rukou se jich nelze dotknout. Dojem z toho obrazu ještě umocňuje velmi kvalitní digitální zvuk. Při sundání brýlí krásný obraz zmizí, místo toho se objeví jen dvě částečně se překrývající projekce, z nichž vzniká výsledný obraz. Bohužel doba trvání filmu není až tak dlouhá, trvá jenom 40 minut, které jsou ovšem plně krásných dojmů z realistického obrazu.

Z Flory odjždíme opět do Muzea, a protože máme opět čas, dáváme si na Václaváku zase dvě hodiny rozchod. Ideální čas pro oběd. Touto teorií se v tuto chvíli řídí většina z nás. Z Václaváku jdeme kousek pěšky na Hlavní nádraží, odkud po chvilce čekání odjíždí vlak přímo do Chebu. Takže po jednom přestupu se dostáváme v 18 hodin a 54 minut do Sokolova. Velmi náročná akce je u konce. A proč tak náročná? Trvala sice jenom tři dny, ale účastnilo se jí asi 50 malých dětí, kteří bydleli na dvou různých místech. I oni tedy absolvovali všechno, co bylo v textu uvedeno.

© Tleskač[®], 25. 6. 2003

KAPIČKA SE INSPIRUJE SRANĎOKAPSEM, ANEŽ VTIPIY Z PAMĚŤOVĚHO ARCHIVU KEŠIHO

„Byl jsi dnes hodný ve škole, Vašíku?“

„Byl, mami. Co jsem taky mohl provádět, když jsem pořád klečel v koutě.“

„Ivánku, jak se jmenuje nejvěrnější čtyřnohý přítel člověka?“

„Prosím, pane učiteli, postel.“

Pan učitel dal Aniče do ŽK poznámku: „Při vyučování stále brebentí“.

Odpověď otce: „Buďte rád, že neslyšíte její matku!“

Naříká si prvňák: „Já jsem nechtěl chodit do školy a teď tu budu muset sedět do 15 let!“

„A co mám říkat já,“ ozve se učitel, „já tu musím být do šedesáti!“

„Proč dnes vedeš do školy kolo?“

„Ale, paní učitelka mi chce promluvit do duše...“

Ptá se učitel žáka: „Proč jsi včera nepřišel do školy?“

„Protože jste říkal, že kdo nepřinese domácí úkol, ať se ve vám vůbec neukazuje...“

Ve školní šatně nad věšákem pro kabáty visí nápis POUZE PRO UČITELE!

Dětská ruka k tomu připsala A TAKY PRO KABÁTY!

„Proč jste dal Petrovi pětku z matematiky?“ „Bohužel, pane Kalous, horší známka už není...“

Nejlepší matematik je ten, který počítá se vším.

Ted' z jiného těsta:

„Jak se ti daří na vojně?“ „Už je to lepší, nemám tak těžkou hlavu.“

„Máš míň starostí, vid'?“

„To ne, ale ostříhali mi vlasy.“

Velitel sděluje nováčkům, že ze žoldu se dají ušetřit pěkné peníze. „To tady byl jeden a ten když po dvou letech odcházel, tak si koupil novou kravatu.“

„Prosím vás, nebyli tady vojáky?“

„Říká se vojáci, pane!“

„No tak teda, neviděl jste nějaký vojáci?“

„Ale to se přece říká vojáky!“

„Víte co, vlezte mi s těmi vašimi vojáky na záda!“

„No vidíte, jak vám to jde, když chcete!!“

9. narozeniny

oddíl Kapka

26. března 2004 slavil oddíl Kapka své 9. narozeniny. Tradičně jsme se vypravili do Lokte do budovy školní družiny místní základní školy v Zahradní ulici. Zdejší vila sloužila jako místo slavení narozenin a Vánoc skoro nepřetržitě od konce roku 1999. Nynější oslava zde ale už byla tou poslední. Loketská ZŠ musí více úsporněji hospodařit, a proto tento objekt na lukrativním místě prodává s koncem školního roku.

Kapka vznikla v září 1995, ale základ tohoto oddílu (většina členů) navštěvovala už předtím oddíl Cykloturistika, který vznikl 19. března 1995. Oddílové narozeniny proto slavíme koncem března.

Většina účastníků přijela do Lokte odpoledne a vydala se pěšky směrem na Svatošky. Později přijel zbytek zúčastněných a mohlo se začít slavit. Po prvním bloku her následovalo překvapení, které obsahovalo mj. čokoládový dort na snímku. Po druhém bloku her následovala večerka. Druhý den dopoledne jsme dojedli zbytky z minulého dne a vydali se nazpět do Sokolova. Během oslavy nastala také chvíle pro udělení ocenění. Matěj udělil několik žlutých kvítků a březových lístků. Cipísek a hosté skauti z Habartova Hup a Popílek dostali BL 1. stupně, Edison a Eržika dostali BL 2. stupně. Náš oddíl se také rozrostl o Milana a Markétu, kteří splnili nováčkovskou zkoušku.

Členové oddílu Kapka

(platí pro školní rok 2003/2004)

Vedoucí: Matěj, Eržika

Rádcové: Cipásek, Edison

Aktivní členové: Keři, Honza, Dutohlav, Jirka, Markéta, Milan, Lucka, Simi, Bohouš, Lukáš, Dan, Betka, Deniska

Externí členové: Cruise, Ferda, Albert, Liza, Tleskač, Hopík,

Pěnička, Mates

Pokud bude nějaké jméno v seznamu chybět, stěžujte si autorovi
© Keři, all rights reserved

I takto může vypadat jídelníček. Mnohdy není jednoduché mu rozumět stejně jako nejdou všechna jídla bezpečně rozpoznat, že se jedná skutečně o ta, která byla napsána. Proto raději zkoumejte hotová jídla než jídelníčky, které vás o nich pouze informují.

UNSERE GUTE
SPEISEKARTE
"KANN JEMAND ETWAS GUTES
KOCHEN?!"
FREITAG:
FRÜHSTÜCK: BROT MIT DER ÜBERRASCHUNG:-)
MITTAGESSEN: BROT MIT WURST, APFEL,
LEBKUCHEN
ABENDESSEN: SUPPE AUS FRANKREICH,
MILANESE UND BOLOGNESE
(SPAGHETTI)
SAMSTAG:
FRÜHSTÜCK: OSTERBROT, BUTTER, KAKAO
MITTAGESSEN: BROT UND FISCHE, SÜßIGKEIT,
OBST
ABENDESSEN: ERBSTJUPPE, BROT EIN WENIG
SONST GEMACHT MIT DER BEILAGE
SONNTAG:
FRÜHSTÜCK: OSTERBROT, BUTTER, KAKAO
MITTAGESSEN: REIS MIT GEMÜSE UND WURST,
ALLES GEMISCHT, SERVIERT
MIT KET CHUP
ABENDESSEN: RESTE AUS DEM FRÜHSTÜCK, OBST,
SÜßIGKEIT, JEDER ZU HAUSE!
WICHTIG: ZU ALLEN SPEISEN KANN MAN
TEE MIT ZITRONE UND ZUCKER
TRINKEN!

SCHRIEB: Tleskač^(R)

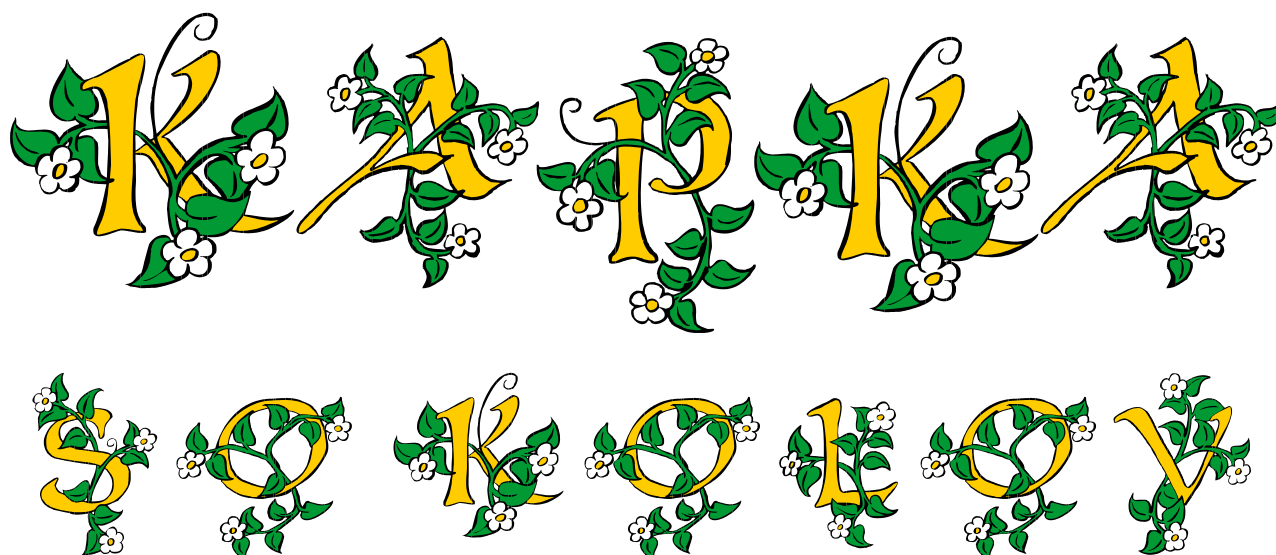
Přehled akcí za školní rok 2003/2004

Datum	Název akce	Místo konání
5.9.2003	Zahajovačka starších členů	Klubovna - Sokolov
12.9.2003	Zahajovačka mladších členů	Klubovna - Sokolov
12. - 14.9.2003	Republikové kolo Indiánské stezky	Ústí nad Labem
13.9.2003	Sokolovská padesátka	okolí Sokolova
21.9.2003	Modrá stuha řeky Ohře	řeka Ohře
27.9.2003	Habartovské toulky	okolí Habartova
3. - 5.10.2003	Olympiáda duševních sportů	Praha
18.10.2003	Dobývání "Komářiště"	Svatava
24. - 28.10.2003	Podzimní výprava za Sluníčkem	Rotava
8.11.2003	Někam jako... kolem Ohře	okolí Sokolova
16.11.2003	Ze Sokolova do Sokolova	okolí Sokolova
14. - 17.11.2003	CVVZ 2003	Brno
22.11.2003	Tělo - no tak - cvič!	tělocvična 6.ZŠ v Sokolově
28. - 30.11.2003	Deskové hry	DDM - Habartov
6.12.2003	Das Baden in der Thermenwelt	Weiden in der Oberpfalz
19. - 20.12.2003	Vánoční besídka	Loket
17.1.2004	Sběr Jahod	okolí Oloví
24.1.2004	Sáňkování	Vítkov u Sokolova
14. - 15.2004	Maškarní ples	Habartov
6. - 13.3.2004	Expedice Apílánsárk	Krásná Lípa - Krásný Buk
26. - 24.3.2004	Oslava 9. narozenin oddílu Kapka	Loket
8. - 11.4.2004	Velikonoční výprava	Olešná u Hořovic
18.4.2004	Výprava na Hřebeny	Hřebeny
1.5.2004	Pálení čarodějnic	Habartov
8.5.2004	Das Baden in der Thermenwelt	Weiden in der Oberpfalz
22.5.2004	Cvičení	tělocvična 6.ZŠ v Sokolově
6.6.2004	Výprava na Krudum	vrch Krudum u Hruškové
12.6.2004	Regionální kolo Indiánské stezky	Areál zdraví v Sokolově
13.6.2004	Modrá stuha řeky Ohře	řeka Ohře
28.6.2004	Ukončovačka školního roku 2003/2004	Svatava

Na počátku tohoto vydání byla myšlenka něco zajímavého udělat pro oddíl. Od té chvíle až do vydání 16. Kapičky uplynulo 6 týdnů. Tyto týdny samozřejmě nebyly plné práce na tomto čísle. Někdy se nedělo nic, ale ke konci se intenzita práce zvětšila.

Můžete posoudit, jak se tato Kapička vyvedla. Doufám jen, že činnosti vynaložené na její přípravu nebyly zbytečné a neprijdou vniveč a že časopis bude přínosem pro Kapku. Jedna věc se určitě tomuto vydání nepovedla. Není zde moc příspěvků od jiných lidí. Kus práce vytvořil Keši a cenné informace poskytl Edison. Má-li být něco tajného, nesmí o tom vědět hodně lidí. Další čísla už určitě nebudou tajná ani jinak zvláštní a zvýší se počet spolupodílejících lidí. I tak děkuji všem, co do Kapky chodí, věnují se jí ve svém volném čase a něco pro ni dělají. Přeji vám nejen krásný tábor, ale i mnoho úspěchů v novém školním roce, kde na některé budou třeba čekat nemalé změny. Ať stále nacházíte důvody podívat se do Kapky.

© Tleskač[®]

Kontakt:

Matěj – РАФАЯ

Alšova 1745

356 05 Sokolov

telefon: +420 777 621 820

e-mail: matej.radar@centrum.cz

Webové stránky oddílu Kapka:

www.kapka.cz

